

Aftale mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige om gennemførelse af visse bestemmelser om statsborgerret

Danmarks, Finlands, Islands, Norges og Sveriges regeringer er blevet enige om gennemførelse af bestemmelserne i § 10 i lov nr. 252 af 27. maj 1950 om dansk indfødsret, jf. lovbekendtgørelse nr. 28 af 15. januar 1999, som ændret ved lov nr. 1102 af 29. december 1999, i § 10 i finsk medborgerskapslag (nr. 401) af 28. juni 1968, som delvist ændret ved lov af 10. august 1984 (584/1984) og lov af 3. februar 1995 (155/1995), i § 9 b i lov nr. 100 af 23. december 1952 om islandsk statsborgerret, som ændret ved lov nr. 49 af 11. maj 1982, lov nr. 62 af 12. juni 1998 og lov nr. 82 af 16. juni 1998, i § 10 i lov af 8. december 1950 om norsk riksborgerret, som ændret ved lov af 20. december 1968, og i §§ 17-19 i lov af 1. marts 2001 (nr. 82) om svenskt medborgarskap.

Artikel 1

Ved anvendelse af § 3 i de danske, islandske og norske love om statsborgerret og af § 5 i den finske lov om statsborgerret ligestilles bopæl i et andet aftaleland med bopæl i den stat, hvis statsborgerret den erklærende ønsker at erhverve, dog kun i det omfang bopælstiden ligger 5 år forud for erklæringens afgivelse og forud for den erklærendes fyldte 16. år.

Artikel 2

Ved anvendelse af § 4 i de danske, islandske og norske love om statsborgerret og af § 6 i den finske lov om statsborgerret ligestilles bopæl indtil det fyldte 12. år i et andet aftaleland med bopæl i den stat, hvis statsborgerret den erklærende ønsker at erhverve.

Artikel 3

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, i de danske, islandske og norske love om statsborgerret, i § 8 b, stk. 1, i den finske lov om statsborgerret og i § 14, stk. 1, i den svenske lov om statsborgerret finder ikke anvendelse på den, som i sammenlagt mindst 7 år har haft bopæl i et andet aftaleland.

Artikel 4

Den, der har statsborgerret i et aftaleland, kan erhverve statsborgerret i et andet aftaleland ved over for den myndighed, denne stat bestemmer, at afgive skriftlig erklæring herom, såfremt den erklærende

- 1) har erhvervet statsborgerretten i førstnævnte stat på anden måde end ved naturalisation,
- 2) er fyldt 18 år,
- 3) har haft bopæl i aftalelandet i de sidste 7 år og
- 4) ikke i løbet af denne tid er dømt til frihedsstraf eller anden foranstaltning, som efter denne stats lovgivning i denne henseende er ligestillet med frihedsstraf.

Ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1, nr. 1, anses også den, der har erhvervet statsborgerret derved, at en af den pågældendes forældre er blevet naturaliseret, for at have erhvervet statsborgerretten ved naturalisation.

Ved anvendelse af bestemmelsen i stk. 1, nr. 3, kan hver part fastsætte en kortere tidsfrist, dog ikke mindre end 5 år.

Artikel 5

En statsborger i et aftaleland, som tidligere har haft statsborgerret i et andet aftaleland, generhverver denne statsborgerret, når den pågældende efter at have taget bopæl i denne stat over for den myndighed, denne stat bestemmer, afgiver skriftlig erklæring herom.

Sådan erklæring kan dog kun afgives, såfremt den pågældende efter fortabelsen af den statsborgerret, som ønskes generhvervet, til stadighed har været i besiddelse af statsborgerret i et eller flere aftalelande.

Artikel 6

Erhverver en statsborger i et aftaleland i medfør af artiklerne 4 eller 5 statsborgerret i et andet aftaleland, erhverver også den pågældendes ugifte børn under 18 år samme statsborgerret under forudsætning af, at de betingelser, som er